सौहृदेनाभिभाषेत्वांकच्चिन्मार्जारजीवसि ॥ जीवितंहितवेच्छामिश्रेयःसाधारणंहिनौ ॥ ५० ॥ नतेसौम्यभयंकार्यंजीविष्यसियथासुखं ॥ अहंत्वामुद्धरिष्यामियदिमांनजिघांससि ॥ ५१ ॥ अस्तिकश्चिदुपायोत्रदुष्करःप्रतिभातिमे॥येनशक्यस्त्वयामोक्षःप्राप्तुंश्रेयस्तथामया ॥ ५२ ॥ मयाप्युपायोदृष्टोऽयंविचार्यमतिमात्मनः ॥ आत्मार्थंचत्वदर्थंचश्रेयःसाधारणंहिनौ ॥ ५३ ॥ इदंहिनकुलोलूकंपापबुद्ध्याभिसंस्थितं ॥ नयर्षयतिमार्जारंतेनमेस्वस्तिसांप्रतं ॥ ५४ ॥ कूजंश्चपलनेत्रोयंकौशिकोमांनिरीक्षते ॥ नगशाखाग्रगःपापस्तस्याहंभृशमुद्विजे ॥ ५५ ॥ सतांसाप्तपदंमैत्रंससखामेसिपंडितः ॥ सांवास्यकंकरिष्यामिनास्तितेभयमद्यवै ॥ ५६ ॥ नहिशक्तोसिमार्जारपाशंछेत्तुंमयाविना ॥ अहंछेत्स्यामिपाशांस्तेयदिमांत्वंनहिंससि ॥ ५७ ॥ त्वमाश्रितोद्रुमस्याग्रंमूलंत्वहमुपाश्रितः ॥ चिरोषितावुभावावांवृक्षेस्मिन्विदितंचते ॥ ५८ ॥ यस्मिन्नाश्वासतेकश्चिद्यश्चनाश्वसितिक्वचित् ॥ नतौधीराःप्रशंसंतिनित्यमुद्विग्नमानसौ ॥ ५९ ॥ तस्माद्विवर्धतांप्रीतिर्नित्यंसंगतमस्तुनौ ॥ कालातीतमिहार्थंतुनप्रशंसंतिपंडिताः ॥ ६० ॥ अर्थयुक्तिमिमांतत्रयथाभूतांनिशामय ॥ तवजीवितमिच्छामित्वंममेच्छसिजीवितं ॥ ६१ ॥ कश्चित्तरतिकाष्ठेनसुगंभीरांमहानदीं ॥ सतारयतितत्काष्ठंसचकाष्ठेनतार्यते ॥ ६२ ॥ ईदृशोनौसमायोगोभविष्यतिसुविस्तरः ॥ अहंत्वांतारयिष्यामिमांचत्वंतारयिष्यसि ॥ ६३ ॥ एवमुक्तातुपलितस्तमर्थमुभयोर्हितं ॥ हेतुमद्बहुणीयंचकालापेक्षीन्यवेक्ष्यच ॥ ६४ ॥ अथसुव्याहृतंश्रुत्वातस्यशत्रोर्विचक्षणः ॥ हेतुमद्बहुणीयार्थंमार्जारोवाक्यमब्रवीत् ॥ ६५ ॥ बुद्धिमान्वाक्यसंपन्नस्तद्वाक्यमनुवर्णयन् ॥ स्वामवस्थांसमीक्ष्याथसाम्नैवप्रत्यपूजयत् ॥ ६६ ॥ ततस्तीक्ष्णाग्रदशनोमणिवैदूर्यलोचनः ॥ मूषिकंमंदमुद्वीक्ष्यमार्जारोलोमशोब्रवीत् ॥ ६७ ॥ नंदामिसौम्यभद्रंतेयोमांजीवितुमिच्छसि ॥ श्रेयश्चयदिजानीषेक्रियतांमाविचारय ॥ ६८ ॥ अहंहिभृशमापन्नस्त्वमापन्नतरोमम ॥ द्वयोरापन्नयोःसंधिःक्रियतांमाचिरायच ॥ ६९ ॥ विधास्येप्राप्तकालंयत्कार्यंसिद्धिकरंविभो ॥ मयिकृच्छ्राद्विनिर्मुक्तेनविनंक्ष्यतितेकृतं ॥ ७० ॥ न्यस्तमानोस्मिभक्तोस्मिशिष्यस्त्वद्धितकृत्तथा ॥ निदेशवशवर्तीचभवंतंशरणंगतः ॥ ७१ ॥ इत्येवमुक्तःपलितोमार्जारंवशमागतं॥वाक्यंहितमुवाचेदमभिनीतार्थमर्थवित्॥ ७२ ॥ उदारंयद्भवानाहनैतच्चित्रंभवद्विधे॥ विहितोयस्तुमार्गोमेहितार्थंशृणुतंमम ॥ ७३ ॥ अहंत्वानुप्रवेक्ष्यामिनकुलान्मेमहद्भयं ॥ त्रायस्वभोमावधीस्त्वंशक्तोऽस्मितवरक्षणे॥ ७४ ॥ उलूकाच्चैवमांरक्षक्षुद्रःप्रार्थयतेहिमां॥ अहंछेत्स्यामितेपाशान्सखेसत्येनतेशपे ॥ ७५ ॥ तद्वचःसंगतंश्रुत्वालोमशोयुक्तमर्थवत् ॥ हर्षादुद्वीक्ष्यपलितंस्वागतेनाभ्यपूजयत् ॥ ७६ ॥

Digitized by Google